

I

(Uznesenia, odporúčania a stanoviská)

STANOVISKÁ

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU
ÚDAJOV

Stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES, a k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EMIR) o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov

(2012/C 147/01)

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 16,

so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, a najmä na jej články 7 a 8,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽¹⁾,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 28 ods. 2,

PRIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1.1. Konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov

1. Toto stanovisko je súčasťou súboru štyroch stanovísk európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov, ktoré sa týkajú finančného sektora a ktoré boli všetky prijaté v rovnaký deň ⁽³⁾.
2. Komisia 20. októbra 2011 prijala návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽⁴⁾, (ďalej len „navrhovaná smernica“) a návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EMIR) o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (ďalej len „navrhované nariadenie“) (obidva dokumenty spoločne ďalej len „návrhy“).
3. Pred prijatím návrhov sa uskutočnili neformálne konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov konštatuje, že v návrhoch sa zohľadnili niektoré jeho pripomienky.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Stanoviská EDPS z 10. februára 2012 k legislatívnemu balíku orevízií právnych predpisov v oblasti bankovníctva, ratingových agentúr, trhov s finančnými nástrojmi (MIFID/MIFIR) a zneužívania trhu.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.

1.2. Cieľ a rozsah pôsobnosti návrhov

4. Smernica o trhoch s finančnými nástrojmi (MiFID), ktorá je v účinnosti od novembra 2007, predstavuje hlavný pilier integrácie finančného trhu v EÚ. V súčasnosti sa skladá z rámcovej smernice (smernica 2004/39/ES), vykonávacej smernice (smernica 2006/73/ES) a vykonávacieho nariadenia [nariadenie (ES) č. 1287/2006].
5. Smernica MiFID ustanovuje regulačný rámec pre poskytovanie investičných služieb zameraných na finančné nástroje (ako maklérske činnosti, poradenské činnosti, obchodovanie, správa portfólia, upisovanie atď.) bankami a investičnými spoločnosťami a pre organizáciu regulovaných trhov organizátormi trhu. Takisto ustanovuje právomoci a povinnosti príslušných vnútroštátnych orgánov vo vzťahu k týmto činnostiam. Konkrétne zrušuje možnosť členských štátov požadovať, aby sa všetko obchodovanie s finančnými nástrojmi uskutočňovalo len na konkrétnych burzách a umožňuje celoeurópsku hospodársku súťaž medzi tradičnými burzami a alternatívnymi miestami obchodovania.
6. Po viac ako troch rokoch účinnosti je výsledkom väčšia hospodárska súťaž medzi jednotlivými miestami obchodovania pri obchodovaní s finančnými nástrojmi a väčší výber pre investorov, pokiaľ ide o poskytovateľov služieb a dostupné finančné nástroje. Objavili sa však niektoré problémy. Napríklad výhody zo silnejšej hospodárskej súťaže neplynuli rovnako všetkým účastníkom trhu a nie vždy boli prenesené na koncových drobných alebo veľkých investorov, trhový a technologický vývoj predbehol rôzne ustanovenia smernice MiFID a finančná kríza odhalila nedostatky v regulácii niektorých nástrojov.
7. Cieľom revízie MiFID je prispôsobiť a aktualizovať súčasné pravidlá podľa trhového vývoja vrátane finančnej krízy a technologického vývoja a zlepšiť ich účinnosť.

1.3. Cieľ stanoviska európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov

8. Niektoré aspekty návrhov majú vplyv na práva jednotlivcov v súvislosti so spracovaním ich osobných údajov. Sú to: 1. povinnosť archivovať záznamy a oznamovať transakcie; 2. právomoci príslušných orgánov (vrátane právomoci kontrolovať a právomoci vyžadovať telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov); 3. zverejnenie sankcií; 4. oznamovanie porušení, a najmä porušení ustanovení o mechanizmoch oznamovania; 5. spolupráca medzi príslušnými orgánmi členských štátov a orgánom ESMA.

2. ANALÝZA NÁVRHOV

2.1. Platnosť právnych predpisov o ochrane údajov

9. V niektorých odôvodneniach ⁽⁵⁾ návrhov sa spomína Charta základných práv Európskej únie, smernica 95/46/ES a nariadenie (ES) č. 45/2001. Odkaz na príslušné právne predpisy o ochrane údajov by sa však mal vložiť do samostatného článku návrhov.
10. Dobrý príklad takéhoto samostatného ustanovenia je v článku 22 návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom ⁽⁶⁾, v ktorom sa výslovne stanovuje ako všeobecné pravidlo, že smernica 95/46/ES a nariadenie (ES) č. 45/2001 sa vzťahujú na spracovanie osobných údajov v rámci návrhu. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov nedávno vydal stanovisko k tomuto návrhu, v ktorom veľmi oceňuje toto premostujúce ustanovenie. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov však navrhuje, aby sa odkaz na smernicu 95/46/ES spresnil tak, že uvedené ustanovenia sa budú uplatňovať v súlade s vnútroštátnymi pravidlami, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES.
11. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto navrhuje vložiť podobné samostatné ustanovenie, ako v článku 22 návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom ⁽⁷⁾, po úprave podľa pripomienok, ktoré predložil k tomuto návrhu ⁽⁸⁾, t. j. zdôrazniť platnosť existujúcich právnych predpisov o ochrane údajov, pričom sa vysvetlí odkaz na smernicu 95/46/ES so spresnením, že ustanovenia sa budú uplatňovať v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES.

⁽⁵⁾ Pozri odôvodnenia 20, 30 a 45 navrhovaného nariadenia a odôvodnenia 41, 43, 69 a 103 navrhovanej smernice.

⁽⁶⁾ COM(2011) 651.

⁽⁷⁾ Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom, COM(2011) 651.

⁽⁸⁾ Pozri stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 10. februára 2012 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom, COM(2011) 651.

12. V odôvodneniach by sa malo takisto jednotne uvádzať, že členské štáty „dodržiavajú“ a nielen „mali by dodržiavať“ príslušné právne predpisy o ochrane údajov, keďže sú účinné a v súvislosti s ich uplatňovaním neexistuje možnosť voľnej úvahy.

2.2. Povinnosť viesť záznamy a oznamovať transakcie

2.2.1. Povinnosť podľa navrhovaného nariadenia

13. V odôvodnení 27 a článkoch 21 až 23 navrhovaného nariadenia sa stanovuje zásada, podľa ktorej príslušné orgány koordinované orgánom ESMA monitorujú činnosti investičných spoločností s cieľom zabezpečiť, aby konali čestne, spravodlivo a profesionálne a spôsobom, ktorý podporuje integritu trhu. Na tento účel by orgány mali byť schopné zistiť osobu, ktorá urobila investičné rozhodnutie, ako aj osoby zodpovedné za jeho vykonanie (odôvodnenie 28).
14. V záujme vykonávania tohto monitorovania sa v článku 22 stanovuje investičným spoločnostiam povinnosť uchovávať aspoň päť rokov príslušné údaje týkajúce sa všetkých transakcií s finančnými nástrojmi, ktoré uskutočnili, aby boli k dispozícii príslušnému orgánu. Tieto záznamy musia obsahovať všetky informácie a údaje o totožnosti klienta. Podrobnosti o transakciách s finančnými nástrojmi sa majú oznámiť príslušným orgánom, aby mali tieto orgány možnosť odhaliť a preskúmať potenciálne prípady zneužívania trhu, monitorovať spravodlivé a riadne fungovanie trhov, ako aj činnosti investičných spoločností. ESMA môže takisto požiadať o prístup k týmto údajom.
15. Investičné spoločnosti musia oznamovať podrobné údaje o takýchto transakciách vrátane totožnosti klientov príslušným orgánom čo najskôr (článok 23). Pokiaľ sú príslušní klienti fyzické osoby, tieto činnosti zahŕňajú spracovanie osobných údajov v zmysle smernice 95/46/ES a nariadenia (ES) č. 45/2001 a prípadne vytvorenie všeobecných databáz.
16. Zdá sa, že posúdenie vplyvu sa nezaobera posúdením päťročnej lehoty uchovávaní správ o transakciách. Ako sa vyžaduje v článku 6 ods. 1 písm. e) smernice 95/46/ES, osobné údaje sa nesmú uchovávať dlhšie, ako je nevyhnutné na účely, na ktoré boli údaje zhromažďované. S cieľom dodržať túto požiadavku európsky dozorný úradník pre ochranu údajov navrhuje uvádzať namiesto minimálnej päťročnej lehoty na uchovávanie maximálnu lehotu na uchovávanie. Vybraná lehota by mala byť nevyhnutná a primeraná účelu, na ktorý boli údaje zhromažďované.

2.2.2. Povinnosť podľa navrhovanej smernice

17. Článok 16 smernice obsahuje organizačné požiadavky vzťahujúce sa na investičné spoločnosti. Konkrétne investičná spoločnosť zabezpečí uchovávanie záznamov o všetkých vykonaných službách a transakciách tak, aby príslušné orgány mohli monitorovať súlad s požiadavkami ustanovenými touto smernicou. Na základe uvedených záznamov bude možné overiť, či investičná spoločnosť dodržiava všetky povinnosti vo vzťahu ku klientom alebo potenciálnym klientom. Aj keď sa to v texte neuvádza, je potrebné predpokladať, že uvedené údaje zahŕňajú osobné údaje zákazníkov a zamestnancov.
18. Podľa článku 16 ods. 12 sa Komisii udeľuje právomoc prijímať delegované akty, v ktorých budú uvedené konkrétne organizačné požiadavky stanovené v článku. V tejto súvislosti európsky dozorný úradník pre ochranu údajov vyzýva Komisiu, aby s ním konzultovala v čase prijatia delegovaných aktov. Uvedené opatrenia by sa v každom prípade mali zameriavať na minimalizáciu uchovávaní a spracúvaní osobných údajov, ktoré majú zaznamenávať investičné spoločnosti. Ako sa uviedlo v súvislosti s nariadením, Komisia by mala takisto dôkladne posúdiť, ktorá lehota uchovávaní by sa mala zaviesť v súvislosti s uvedenými údajmi s cieľom zabezpečiť, aby uchovávanie bolo vhodné a primerané.

2.3. Povinnosť zaznamenávať telefonickú konverzáciu alebo elektronickú komunikáciu

19. Podľa navrhovanej smernice sa zaznamenáva telefonická konverzácia alebo elektronická komunikácia.
20. Záznamy telefonickej konverzácie alebo elektronickej komunikácie spravidla obsahujú osobné údaje strán zúčastnených na komunikácii, aj keď sa týkajú finančných transakcií alebo profesijných činností. Údaje týkajúce sa elektronickej komunikácie môžu obsahovať široký rozsah osobných informácií vrátane prevádzkových údajov a takisto obsahu. Navyše použitie pojmu „konverzácia“ predpokladá, že sa zaznamená obsah komunikácie.

21. Pokiaľ ide o osobné údaje v zmysle smernice 95/46/ES a nariadenia (ES) č. 45/2001, uplatňujú sa hlavné pravidlá ochrany údajov, a najmä zásada obmedzenia účelu, nevyhnutnosti a primeranosti, a povinnosť neuchovávať údaje dlhšie obdobie, ako je nevyhnutné.

Obmedzenie účelu

22. Podľa článku 6 ods. 1 písm. b) smernice 95/46/ES musia byť osobné údaje zhromaždené na špecifikované, explicitné a zákonné účely a nebudú sa ďalej spracovávať spôsobmi, ktoré nie sú zlučiteľné s týmito účelmi.
23. V článku 16 ods. 7 navrhovanej smernice sa neuvádza výslovne účel zaznamenávania telefonической konverzácie a elektronickej komunikácie. V odôvodnení 42, článku 16 ods. 6 navrhovanej smernice, odporúčaní výboru CESR a v správe o posúdení vplyvu sa však spomína niekoľko rôznych účelov.
24. V článku 16 ods. 6 navrhovanej smernice sa stanovuje, že investičná spoločnosť zabezpečí uchovávanie záznamov o všetkých vykonaných službách a transakciách tak, „aby príslušný orgán mohol monitorovať súlad s požiadavkami ustanovenými touto smernicou, a najmä zistiť, či investičná spoločnosť dodržiava všetky povinnosti vo vzťahu ku klientom alebo potenciálnym klientom“.
25. V odôvodnení 42 navrhovanej smernice sa uvádza: „Nahrávanie telefonической konverzácie alebo elektronickej komunikácie obsahujúcej pokyny klientov (...) je oprávnené v záujme posilnenia ochrany investorov, zlepšenia dohľadu nad trhom a zvýšenia právnej istoty v záujme investičných spoločností a ich klientov.“ V tomto odôvodnení sa takisto spomína technické odporúčanie Európskej komisie, ktoré Výbor európskych regulačných orgánov pre cenné papiere (CESR) uverejnil 29. júla 2010 a ktoré sa týka otázky dôležitosti týchto záznamov⁽⁹⁾.
26. V odporúčaní CESR sa zdôrazňuje, že podľa príslušných orgánov je zaznamenávanie konverzácie nevyhnutné s cieľom i) zabezpečiť dôkaz na riešenie sporov medzi investičnou spoločnosťou a jej klientmi týkajúcich sa podmienok transakcií; ii) pomôcť s dohľadom v súvislosti s pravidlami výkonu činnosti; a iii) pomôcť zabrániť a odhaliť zneužívanie trhu a uľahčiť presadzovanie v tejto oblasti. Zaznamenávanie by nebolo len prostriedkom na zabezpečenie dohľadu zo strany orgánov, ale „môže pomôcť“ príslušným orgánom kontrolovať súlad, napríklad, s požiadavkami MiFID o informovaní klientov a potenciálnych klientov, o najlepšom vykonávaní a o vybavovaní pokynov klienta.
27. V správe o posúdení vplyvu sa uvádza, že „príslušné orgány potrebujú tieto informácie (t. j. záznam telefonической konverzácie a elektronickej komunikácie) s cieľom zabezpečiť integritu trhu a presadzovanie súladu s pravidlami výkonu činnosti“⁽¹⁰⁾.
28. Rôzne účely, na ktoré sa odkazuje v odôvodnení 42, článku 16 ods. 6 navrhovanej smernice, v odporúčaní CESR a v správe o posúdení vplyvu nie sú uvedené logicky a jednotne, ale nachádzajú sa na niekoľkých miestach v návrhu a sprievodných dokumentoch. Podľa článku 6 ods. 1 smernice 95/46/ES sa údaje zhromažďujú na špecifikované, explicitné a zákonné účely. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto nalieha na zákonodarcu, aby v článku 16 ods. 7 navrhovanej smernice jasne a presne vymedzil účel zaznamenávania telefonической konverzácie a elektronickej komunikácie.

Nevyhnutnosť a primeranosť

29. Podľa článku 6 ods. 1 písm. c) smernice 95/46/ES osobné údaje musia byť adekvátne, relevantné a nie neprimerané vo vzťahu k účelom, pre ktoré sú zhromažďované a/alebo ďalej spracované, t. j. zhromaždené údaje musia byť obmedzené na to, čo je primerané na dosiahnutie sledovaného cieľa a nesmú presahovať rámec nevyhnutný na jeho dosiahnutie.

⁽⁹⁾ Technické odporúčanie CESR Európskej komisii v súvislosti s revíziou smernice MiFID – Ochrana investorov a sprostredkovatelia, 29. júla 2010, CESR/10-417, s. 7, http://www.esma.europa.eu/system/files/10_417.pdf

⁽¹⁰⁾ Posúdenie vplyvu, strana 150.

30. Článok 16 ods. 7 odkazuje na telefonickú konverzáciu alebo elektronickú komunikáciu, ktoré sa týkajú minimálne transakcií uzatvorených pri obchodovaní na vlastný účet a pokynov klienta, keď sa služby prijímania a odosielať pokynov a služby vykonávania pokynov poskytujú v mene klienta.
31. Po prvé v článku 16 ods. 7 sa okrem výslovne uvedených transakcií presnejšie neuvádza, ktorej telefonickú konverzáciu a elektronickú komunikáciu sa týkajú uvedené záznamy. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov rozumie, že sa týkajú komunikácie súvisiacej so službami a transakciami, ktoré poskytuje a vykonáva investičná spoločnosť. To je však potrebné bližšie určiť. Okrem toho použitie spojenia „ktoré sa týkajú minimálne“ necháva priestor pre zaznamenávanie rôznych druhov telefonickú konverzáciu alebo elektronickú komunikáciu. V tomto ustanovení by sa mala, naopak, jasne vymedziť komunikácia, ktorá sa bude zaznamenávať, a obmedziť na komunikáciu nevyhnutnú na účely zaznamenávania.
32. Po druhé v ustanovení sa presne neuvádza, ktoré kategórie údajov sa budú uchovávať. Ako sa tu uviedlo, údaje týkajúce sa elektronickú komunikáciu môžu obsahovať široký rozsah osobných informácií, ako napríklad totožnosť osôb zúčastnených na komunikácii, čas, použitú sieť, zemepisnú polohu používateľa v prípade prenosného zariadenia atď. Z toho takisto vyplýva prípadný prístup k obsahu komunikácie. Navyše odkaz na „konverzáciu“ predpokladá, že sa zaznamená obsah komunikácie. V súlade so zásadou primeranosti sa osobné údaje zahrnuté v záznamoch telefonickú konverzáciu a elektronickú komunikáciu musia obmedziť na to, čo je nevyhnutné na účel, na ktorý sa zhromažďili.
33. Napríklad ak účel zaznamenania komunikácie je uchovávať dôkaz o transakciách, zdá sa, že jedinou alternatívou je zaznamenávať obsah komunikácií v záujme možného vyhľadania dôkazu o transakciách. Zaznamenávanie obsahu komunikácií na účely pomoci a odhaľovania zneužívania trhu alebo na všeobecné monitorovanie súladu s požiadavkami stanovenými navrhovanou smernicou by bolo nadbytočné a neprimerané. V tejto súvislosti článok 71 ods. 2 písm. d) navrhovanej smernice, ktorý udeľuje príslušným orgánom právomoc požadovať telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov, ktoré majú investičné spoločnosti, v prípade, že existuje dôvodné podozrenie z porušenia navrhovanej smernice, výslovne vylučuje obsah komunikácie. Rovnako článok 17 ods. 2 písm. f) návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom⁽¹⁾, ktorý udeľuje príslušným orgánom tú istú vyšetrovaciu právomoc s cieľom dokázať prípady obchodovania s využitím dôverných informácií alebo zneužívania trhu, takisto výslovne vylučuje obsah komunikácie.
34. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto rozhodne odporúča určiť v článku 16 ods. 7 navrhovanej smernice, ktoré druhy telefonickú konverzáciu alebo elektronickú komunikáciu a kategórie údajov týkajúce sa konverzáciu a komunikáciu sa budú zaznamenávať. Uvedené údaje musia byť adekvátne, relevantné a nie neprimerané vo vzťahu k rovnakému účelu.

Obdobie uchovávanie údajov

35. Podľa článku 6 ods. 1 písm. e) smernice 95/46/ES osobné údaje musia byť udržiavané vo forme, ktorá umožňuje identifikáciu osôb pracujúcich s údajmi počas obdobia, ktoré je nevyhnutné na účely, pre ktoré boli údaje zhromažďované⁽²⁾. Obdobie uchovávanie uvedené v článku 16 ods. 7 je tri roky. V posúdení vplyvu sa uznáva, že každé opatrenie v tejto oblasti by malo rešpektovať európske pravidlá ochrany údajov stanovené v smernici 95/46/ES. Zdôrazňuje sa však, že pri stanovení obdobia uchovávanie by sa mali zohľadniť existujúce právne predpisy EÚ o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných služieb elektronickú komunikáciu na účely boja proti závažnej trestnej činnosti. V posúdení vplyvu sa uvádza, že sa zistilo, že toto maximálne trojročné obdobie uchovávanie je v súlade so zásadou nevyhnutnosti a primeranosti, ktorá je potrebná na zaručenie zákonného zasahovania do základných práv⁽³⁾.

⁽¹⁾ COM(2011) 651 v konečnom znení.

⁽²⁾ Článok 6 ods. 1 písm. e) smernice 95/46/ES.

⁽³⁾ Posúdenie vplyvu, strana 150.

36. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa domnieva, že analýza nevyhnutnosti a primeranosti trvania opatrenia nie je primeraná. Ani v jednom z rôznych (a dosť nejasných) účelov zaznamenávania telefonického konverzácie a elektronickej komunikácie, na ktoré sa odkazuje v článku 16 ods. 6, v odôvodnení 42, v posúdení vplyvu alebo v odporúčaní CESR, sa neuvádza boj proti závažnej trestnej činnosti.
37. Hodnotenie je potrebné vykonať v súlade s účelmi zaznamenávania v rámci navrhovanej smernice. Napríklad, ak účel je „zabezpečiť dôkazy na riešenie sporov medzi investičnou spoločnosťou a jej klientmi, týkajúcich sa podmienok transakcií“⁽¹⁴⁾, v posúdení vplyvu by sa v takom prípade malo posúdiť, ako dlho sa musia údaje uchovávať vo vzťahu k premlčacej dobe práv, na základe ktorých je možné začať spor.
38. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto vyzýva zákonodarcu, aby dôkladne posúdil, aké obdobie uchovávaní je nevyhnutné na účel zaznamenávania telefonického konverzácie a elektronickej komunikácie v rámci osobitného rozsahu pôsobnosti návrhu.

2.4. Právomoci príslušných orgánov

39. V článku 71 smernice sa uvádzajú právomoci pre dohľad a vyšetrovanie, ktoré sa udelia príslušným orgánom.
40. Článok 71 ods. 4 odkazuje na smernicu 95/46/ES prostredníctvom ustanovenia, že pri spracovaní osobných údajov zhromaždených pri výkone právomocí v oblasti dohľadu a vyšetrovania sa v každom prípade dodržiavajú základné práva na ochranu súkromia a údajov. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov víta toto ustanovenie, ktoré sa osobitne týka súvislosti medzi úlohou orgánov ako vyšetrovateľov a spracovaním osobných údajov, ktoré je súčasťou ich činností.

2.4.1. Právomoc vykonávať kontroly na mieste

41. V článku 71 ods. 2 písm. c) sa stanovuje, že príslušné orgány majú právomoc vykonávať kontroly na mieste. Na rozdiel od návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom⁽¹⁵⁾ súčasné ustanovenie neobsahuje odkaz na právomoc príslušných orgánov „vstúpiť do súkromných priestorov s cieľom zaistiť dokumenty“. Z toho by mohlo vyplývať, že právomoc vykonávať kontroly sa obmedzuje na priestory investičných spoločností a nezaťháva súkromné priestory. V záujme jasnosti preto navrhujeme spresniť toto obmedzenie výslovne v texte. V prípade, že by Komisia namiesto toho plánovala umožniť kontroly súkromných priestorov, európsky dozorný úradník pre ochranu údajov odkazuje na pripomienku, ktorú v súvislosti s touto otázkou uviedol vo svojom stanovisku k uvedenému návrhu⁽¹⁶⁾ a podľa ktorej sa domnieva, že všeobecná požiadavka získať predchádzajúce povolenie súdneho orgánu bez ohľadu na to, či je povolenie nevyhnutné podľa vnútroštátnych právnych predpisov, je odôvodnená vzhľadom na prípadný rušivý charakter príslušnej právomoci.

2.4.2. Právomoc vyžiadať telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov

42. Podľa článku 71 ods. 2 písm. d) navrhovanej smernice majú príslušné orgány právo na „vyžiadanie existujúcich telefonických záznamov a existujúcich záznamov prenosu údajov, ktoré majú investičné spoločnosti“. V článku sa spresňuje, že vyžiadanie je možné v prípade, že existuje „dôvodné podozrenie“, že uvedené záznamy „by mohli byť dôležité v snahe dokázať, že investičná spoločnosť porušila svoje povinnosti“ podľa uvedenej smernice. V každom prípade sa tieto záznamy nesmú vzťahovať na „obsah komunikácie, ktorej sa týkajú“. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov oceňuje, že v texte sa bližšie určujú právomoci príslušných orgánov tým, že ako podmienka na prístup k záznamom sa stanovuje dôvodné podozrenie z porušenia a vylučuje prístup príslušných orgánov k obsahu komunikácie.
43. V navrhovanej smernici však nie sú vymedzené pojmy „telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov“. V smernici 2002/58/ES (smernica o súkromí a elektronickej komunikácii) sa spomínajú len „prevádzkové dáta“, nie však „telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov“. Presný význam týchto pojmov nepochybne určuje vplyv, ktorý môže mať vyšetrovací právomoc na ochranu súkromia a údajov dotknutých osôb. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov navrhuje používať terminológiu, ktorá sa pri vymedzení pojmu „prevádzkové dáta“ uvádza v smernici 2002/58/ES.

⁽¹⁴⁾ Pozri štúdiu CESR uvedenú v odseku 26.

⁽¹⁵⁾ COM(2011) 651.

⁽¹⁶⁾ Pozri nedávne stanovisko EDPS z 10. februára 2012 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom.

44. Údaje súvisiace s používaním prostriedkov elektronickej komunikácie môžu obsahovať široký rozsah osobných informácií, ako napríklad totožnosť volaných a volajúcich osôb, čas a trvanie hovoru, použitú sieť, zemepisnú polohu používateľa v prípade prenosných zariadení atď. Niektoré prevádzkové dáta súvisiace s používaním internetu a elektronickej pošty (napríklad zoznam navštívených webových stránok) môžu okrem toho odhaliť dôležité podrobné informácie o obsahu komunikácie. Navyše spracovanie prevádzkových dát je v rozpore s dôvernosťou korešpondencie. Vzhľadom na túto skutočnosť smernica 2002/58/ES stanovuje zásadu, že prevádzkové dáta sa musia vymazať alebo zabezpečiť ich anonymnosť, ak už naďalej nie sú potrebné na účely prenosu správy⁽¹⁷⁾. Podľa článku 15 ods. 1 tejto smernice členské štáty môžu do vnútroštátnych právnych predpisov začleniť výnimky na osobitné zákonné účely, tieto výnimky však musia predstavovať nevyhnutné, vhodné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie týchto cieľov⁽¹⁸⁾.
45. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov uznáva, že ciele, ktoré si Komisia stanovila v nariadení o ratingových agentúrach, sú oprávnené. Uznáva, že sú potrebné iniciatívy zamerané na posilnenie dohľadu nad finančnými trhmi s cieľom zachovať ich spoľahlivosť a vo všeobecnosti lepšie chrániť investorov a hospodárstvo. Vyšetrovacie právomoci, ktoré priamo súvisia s prevádzkovými dátami, však vzhľadom na svoj prípadný rušivý charakter musia byť v súlade s požiadavkami nevyhnutnosti a primeranosti, t. j. musia byť obmedzené na to, čo je primerané na dosiahnutie sledovaného cieľa a nepresahovať rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie⁽¹⁹⁾. V tejto súvislosti je preto dôležité, aby boli ustanovenia jasne vytvorené, pokiaľ ide o ich osobný a vecný rozsah pôsobnosti, ako aj okolnosti a podmienky, za ktorých sa môžu používať. Navyše by sa mali poskytnúť primerané ochranné opatrenia proti riziku zneužitia.
46. Príslušné telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov budú zrejme obsahovať osobné údaje v zmysle smernice 95/46/ES, smernice 2002/58/ES a nariadenia (ES) č. 45/2001. Preto by sa malo zabezpečiť, aby sa úplne dodržiavali podmienky spravodlivého a oprávneného spracovania osobných údajov, ako sa stanovuje v uvedených smerniciach a nariadení.
47. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov konštatuje, že v článku 71 ods. 3 sa stanovuje povinnosť získať povolenie súdneho orgánu, pokiaľ je uvedené povolenie nevyhnutné podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa však domnieva, že všeobecná podmienka získať povolenie súdneho orgánu vo všetkých prípadoch – bez ohľadu na to, či je povolenie nevyhnutné podľa vnútroštátnych právnych predpisov, – by bola odôvodnená vzhľadom na prípadný rušivý charakter príslušnej právomoci a v záujme harmonizovaného uplatňovania právnych predpisov vo všetkých členských štátoch EÚ. Takisto je potrebné zohľadniť, že rôzne právne predpisy členských štátov stanovujú osobitné záruky domácej neporušiteľnosti proti neprimerane a nedôkladne upraveným kontrolám, vyhľadávaniu alebo zadržaniu, najmä ak ich vykonávajú inštitúcie administratívneho charakteru.
48. Okrem toho európsky dozorný úradník pre ochranu údajov odporúča stanoviť orgánu ESMA povinnosť vyžiadať si telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov prostredníctvom formálneho rozhodnutia, v ktorom sa uvedie právny základ a účel žiadosti, aké informácie sa požadujú, lehota na poskytnutie informácií, ako aj právo adresáta predložiť uvedené rozhodnutie Súdnemu dvoru na preskúmanie.
49. Zdá sa, že spojenie „existujúce telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov“ nie je dostatočne jasné. Telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov nie sú vymedzené, aj keď sa v článku 71 ods. 2 písm. d) návrhu smernice MiFID uvádza, že sú to len záznamy, „ktoré majú investičné spoločnosti“. Údaje, ktoré majú investičné spoločnosti, sú pravdepodobne údaje uvedené v pripomienkovanom článku 16 ods. 6 a v článku 16 ods. 7. To by malo znamenať, že text vylučuje záznamy, ktoré majú poskytovatelia elektronických komunikácií, ktorí uzatvorili dodávateľskú zmluvu s príslušnou investičnou spoločnosťou. Európsky dozorný úradník v záujme jasnosti odporúča spresniť, na aké telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov, ktoré má investičná spoločnosť, sa odkazuje.

⁽¹⁷⁾ Pozri článok 6 ods. 1 smernice 2002/58/ES (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽¹⁸⁾ V článku 15 ods. 1 smernice 2002/58/ES sa stanovuje, že uvedené obmedzenie musí predstavovať „nevyhnutné, vhodné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti na zabezpečenie národnej bezpečnosti (t. j. bezpečnosti štátu), obrany, verejnej bezpečnosti a na zabránenie, vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie trestných činov alebo neoprávnené používanie elektronickej komunikácie podľa článku 13 ods. 1 smernice 95/46/ES. Na tento účel členské štáty môžu, medzi iným, prijať legislatívne opatrenia umožňujúce zadržanie údajov na limitované obdobie, oprávnené z dôvodov stanovených v tomto odseku“.

⁽¹⁹⁾ Pozri napr. spojené veci C-92/09 a C-93/09, *Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-92/09)* proti *Spolkovej krajine Hesensko*, zatiaľ neuvyverejnené v Zb. s., bod 74.

2.5. Zverejnenie sankcií alebo iných opatrení

2.5.1. Povinné zverejnenie sankcií

50. V článku 74 navrhovanej smernice sa stanovuje, že členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby príslušné orgány bez zbytočného odkladu zverejnili všetky sankcie alebo opatrenia uložené za porušenie navrhovaného nariadenia alebo vnútroštátnych predpisov prijatých pri vykonávaní navrhovanej smernice vrátane informácií o type a povahe porušenia a totožnosti osôb, ktoré sú zaň zodpovedné, pokiaľ by toto zverejnenie vážne neohrozilo finančné trhy. Len v prípade, keby toto zverejnenie spôsobilo „neprimeranú škodu“ dotknutým stranám, je táto povinnosť miernejšia a príslušné orgány zverejňujú sankcie anonymne.
51. Zverejnenie sankcií by prispelo k zvýšeniu odradzujúcich účinkov, keďže skutočných a prípadných páchatel'ov by to odradilo od páchania trestnej činnosti, aby zabránili vážnemu poškodeniu dobrého mena. Podobne by zvýšilo transparentnosť, keďže organizátori trhu by boli informovaní o tom, že porušenie spáchala konkrétna osoba⁽²⁰⁾. Táto povinnosť sa zmierni, len ak by zverejnenie spôsobilo neprimerané poškodenie dotknutých strán, a v tom prípade príslušné orgány zverejnia sankcie anonymne. Navyše, aj keď sa uznáva, že zavedenie systému sankcií (a to buď prostredníctvom minimálnej, alebo úplnej harmonizácie) by malo vplyv na základné práva, ktoré stanovuje napríklad článok 7 (rešpektovanie súkromného a rodinného života) a článok 8 (ochrana osobných údajov) a prípadne aj článok 47 (právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces) a článok 48 (presumpcia nevinoty a právo na obhajobu) Charty základných práv EÚ⁽²¹⁾, zdá sa, že v rámci posúdenia vplyvu sa nepreskúmali prípadné následky zverejnenia sankcií na tieto práva.
52. Podľa článku 75 ods. 2 písm. a) majú už členské štáty okrem svojich právomocí udeľovať sankcie právomoc vydať verejné vyhlásenie, v ktorom sa uvedie fyzická alebo právnická osoba a povaha porušenia⁽²²⁾. Nie je jasné, ako je možné zosúladiť povinnosť zverejniť sankcie podľa článku 74 s povinnosťou vydať verejné vyhlásenie podľa článku 75 ods. 2 písm. a). Zo začlenenia právomoci vydať verejné vyhlásenie do článku 75 ods. 2 písm. a) vyplýva, že zverejnenie samo osebe je skutočnou sankciou, ktorá by sa mala posúdiť v jednotlivých prípadoch vzhľadom na kritérium proporcionality zakotvené v článku 76⁽²³⁾.
53. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov nie je presvedčený, že v súčasnosti navrhované povinné zverejnenie sankcií spĺňa požiadavky právnych predpisov na ochranu údajov, ako uviedol Súdny dvor v rozsudku vo veci *Schecke*⁽²⁴⁾. Zastáva názor, že účel, nevyhnutnosť a primeranosť opatrenia nie sú dostatočne preukázané a že v každom prípade by sa mali plánovať primerané ochranné opatrenia proti ohrozeniu práv jednotlivcov.

⁽²⁰⁾ Pozri správu o posúdení vplyvu, s. 42 a nasl.

⁽²¹⁾ Pozri takisto stranu 43 – posúdenie vplyvu možnosti „minimálne zosúladienie“ na základné práva: „Možnosť je v rozpore s článkom 7 (rešpektovanie súkromného a rodinného života) a článkom 8 (ochrana osobných údajov), a prípadne takisto s článkom 47 (právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces) a článkom 48 (presumpcia nevinoty a právo na obhajobu) Charty základných práv EÚ. Možnosť umožňuje obmedzenie týchto práv v právnych predpisoch, pričom sa rešpektuje podstata týchto práv. Obmedzenie týchto práv je nevyhnutné na splnenie cieľa všeobecného záujmu, a to zabezpečiť súlad s pravidlami MiFID s cieľom zabezpečiť spravodlivé a riadne obchodovanie a ochranu investorov. Administratívne opatrenia a udelené sankcie musia byť v záujme oprávnenosti primerané porušeniu, dodržiavať právo nebyť súdený alebo potrestaný dvakrát za to isté porušenie, dodržiavať presumpciu nevinoty, právo na obhajobu, právo na účinný opravný prostriedok a spravodlivý proces za každých okolností [...]“.

⁽²²⁾ Pozri nedávne stanovisko EDPS z 10. februára 2012 k návrhu smernice o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami a k návrhu nariadenia o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti.

⁽²³⁾ „Členské štáty zaistia, aby príslušné orgány pri určovaní typu administratívnych sankcií alebo opatrení a výšky administratívnych peňažných sankcií vzali do úvahy všetky dôležité okolnosti vrátane týchto: a) závažnosti a trvania porušenia; b) miery zodpovednosti zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby; c) finančnej sily zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby podľa celkového obratu zodpovednej právnickej osoby alebo ročného príjmu zodpovednej fyzickej osoby; d) rozsahu dosiahnutých ziskov alebo strát, ktorým zabránila zodpovedná fyzická alebo právnická osoba, pokiaľ ich možno určiť; e) strát vzniknutých tretím stranám spôsobených porušením, pokiaľ ich možno určiť; f) úrovne spolupráce zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby s príslušným orgánom; g) predchádzajúcich porušení, ktorých sa dopustila fyzická alebo právnická osoba [...]“.

⁽²⁴⁾ Spojené veci C-92/09 a C-93/09, *Schecke*, body 56 – 64.

2.5.2. Nevyhnutnosť a primeranosť zverejnenia

54. V rozsudku vo veci *Schecke* Súdny dvor zrušil ustanovenia nariadenia Rady a nariadenia Komisie, v ktorých sa vyžadovalo povinné zverejnenie informácií týkajúcich sa príjemcov finančných prostriedkov z poľnohospodárskych fondov vrátane totožnosti príjemcov a prijatých súm. Súdny dvor sa domnieval, že uvedené zverejnenie predstavuje spracovanie osobných údajov, na ktoré sa vzťahuje článok 8 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), a preto sa považuje za zásah do práv uznaných článkami 7 a 8 charty.
55. Po analyzovaní, že „výnimky a obmedzenia z ochrany osobných údajov musia pôsobiť v rámci toho, čo je striktné nevyhnutné“ Súdny dvor ďalej analyzoval účel zverejnenia a jeho primeranosť. Konštatoval, že nič nenaznačuje, že by Rada a Komisia pri prijímaní príslušných právnych predpisov zohľadnili spôsoby zverejňovania informácií, ktoré by zodpovedali cieľu takeého zverejňovania a súčasne by predstavovali menší zásah do práva týchto príjemcov.
56. Zdá sa, že v článku 74 navrhovanej smernice sú rovnaké nedostatky, aké zdôraznil Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci *Schecke*. Je potrebné myslieť na to, že na posúdenie súladu s požiadavkami na ochranu údajov uvedenými v ustanovení, v ktorom sa vyžaduje zverejnenie osobných informácií, je veľmi dôležité mať jasný a riadne vymedzený účel, na ktorý sa plánuje uvedené zverejnenie použiť. Len pri jasnom a riadne vymedzenom účele je možné posúdiť, či je zverejnenie príslušných osobných údajov skutočne nevyhnutné a primerané⁽²⁵⁾.
57. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa na základe preštudovania návrhu a sprievodných dokumentov (t. j. správy o posúdení vplyvu) domnieva, že účel, a teda ani nevyhnutnosť tohto opatrenia, nie sú jasne preukázané. Tieto otázky nie sú predmetom odôvodnení návrhu a v správe o posúdení vplyvu sa len uvádza, že „zverejnenie sankcií je dôležitý prvok pri zabezpečení, aby sankcie mali odradzujúci účinok na adresátov, a je dôležité zabezpečiť, aby sankcie mali odradzujúci účinok na verejnosť“⁽²⁶⁾. Zdá sa, že takéto všeobecné vyhlásenie nie je dostatočné na vyjadrenie nevyhnutnosti navrhovaného opatrenia. Ak všeobecný účel je zvýšiť odradzujúci účinok, zdá sa, že Komisia mala predovšetkým vysvetliť, prečo by neboli dostatočné vyššie finančné pokuty (alebo iné sankcie, ktoré nespôčívajú v menovaní a vystavovaní hanbe).
58. Navyše sa zdá, že správa o posúdení vplyvu neberie dostatočne do úvahy menej rušivé spôsoby, ako napríklad zverejnenie obmedzené na úverové inštitúcie alebo zverejnenie, o ktorom sa rozhodlo v jednotlivých prípadoch. Predovšetkým rozhodnutie v jednotlivých prípadoch by sa zrejme zdalo ako primeranejšie riešenie *prima facie*, najmä ak sa vezme do úvahy, že – ako sa uznáva v článku 75 ods. 2 písm. a) – zverejnenie je sankcia, ktorú je potrebné posúdiť v jednotlivých prípadoch a zohľadniť pritom príslušné okolnosti, ako napríklad závažnosť porušenia, mieru osobnej zodpovednosti, opakovanie, straty vzniknuté tretím stranám atď.⁽²⁷⁾
59. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa domnieva, že možnosť posúdiť prípad na základe osobitných okolností je primeranejšie, a preto aj uprednostňované riešenie v porovnaní s povinným zverejnením vo všetkých prípadoch. Na základe možnosti voľnej úvahy by mal napríklad príslušný orgán možnosť nezverejniť sankciu v prípadoch menej závažných porušení, keď porušenie nespôsobilo významnú škodu, keď strany ukázali ochotu spolupracovať atď.
60. Článok 35 ods. 6 navrhovaného nariadenia stanovuje, že ESMA na svojej webovej stránke zverejnení oznam o každom rozhodnutí uložiť alebo obnoviť každé obmedzenie schopnosti osoby uzavrieť transakciu zahŕňajúcu komoditný derivát. ESMA zverejní totožnosť osôb, ktorým obmedzil schopnosť obchodovať, uplatniteľné finančné nástroje, príslušné kvantitatívne opatrenia ako maximálny počet zmlúv, ktoré príslušná osoba alebo trieda osôb môžu uzatvoriť, a jeho odôvodnenie. Opatrenie nadobúda účinnosť v závislosti od jeho uverejnenia (článok 35 ods. 7). Na základe odôvodnenia uvedeného v súvislosti s ustanoveniami smernice európsky dozorný úradník pre ochranu údajov nabáda zákonodarcu, aby posúdil, či je zverejnenie nevyhnutné a či v prípade, keď sa vec týka fyzických osôb, neexistujú menej obmedzujúce opatrenia.

⁽²⁵⁾ Pozri v tejto súvislosti tiež stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 15. apríla 2011 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na ročný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ C 215, 21.7.2011, s. 13).

⁽²⁶⁾ Pozri poznámku 11.

⁽²⁷⁾ T. j. v súlade s článkom 74 navrhovanej smernice, ktorý stanovuje kritériá určenia sankcií.

2.5.3. Nevyhnutnosť zaviesť primerané ochranné opatrenia

61. V navrhovanej smernici sa malo počítať s primeranými ochrannými opatreniami s cieľom zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi rôznymi príslušnými záujmami. Po prvé, ochranné opatrenia sú nevyhnutné v súvislosti s právom obvinených osôb na napadnutie rozhodnutia pred súdom a na prezumpciu nevinoty. Do textu článku 74 by sa v tejto súvislosti malo zaviesť osobitnú formuláciu stanovujúcu príslušným orgánom povinnosť prijať primerané opatrenia so zreteľom na situáciu, keď je rozhodnutie predmetom odvolania, a situáciu, keď súd toto rozhodnutie prípadne zruší⁽²⁸⁾.
62. Po druhé, navrhovaná smernica by mala zabezpečiť, aby sa aktívne dodržiavali práva dotknutých osôb. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov oceňuje skutočnosť, že konečné znenie návrhu počíta s možnosťou vylúčiť zverejnenie v prípadoch, keď by spôsobilo neprimeranú škodu. Aktívny prístup by však mal predpokladať, že dotknuté osoby budú vopred informované o skutočnosti, že sa má zverejniť rozhodnutie, ktoré im ukladá sankcie, a že v súlade s článkom 14 smernice 95/46/ES majú právo vzniesť námietky z nevyvrátiteľných zákonných dôvodov⁽²⁹⁾.
63. Po tretie, aj keď sa v navrhovanej smernici neurčuje médium, na ktorom sa majú informácie zverejniť, v praxi je možné si predstaviť, že zverejnenie sa vo väčšine členských štátov uskutoční na internete. Zverejnenie na internete sa spája s osobitnými otázkami a rizikami súvisiacimi najmä s nevyhnutnosťou zabezpečiť, aby sa informácie uchovávali online len nevyhnutné obdobie a aby nebolo možné s údajmi manipulovať, ani ich meniť. Používanie vonkajších vyhľadávacích zariadení sa takisto spája s rizikom, že informácie budú vytrhnuté z kontextu a vedené cez sieť a mimo nej spôsobom, ktorý nie je možné ľahko kontrolovať⁽³⁰⁾.
64. Vzhľadom na tieto skutočnosti je nevyhnutné stanoviť členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby sa osobné údaje dotknutých osôb uchovávali online len primerané obdobie a po jehouplynutí sa systematicky vymazávali⁽³¹⁾. Navyše by sa mala stanoviť členským štátom povinnosť zabezpečiť zavedenie primeraných bezpečnostných a ochranných opatrení, najmä s cieľom chrániť pred rizikami súvisiacimi s používaním vonkajších vyhľadávacích zariadení⁽³²⁾.

2.5.4. Závery týkajúce sa zverejnenia

65. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zastáva názor, že ustanovenie o povinnom zverejnení sankcií – v súčasnom znení – nie je v súlade so základným právom na ochranu súkromia a údajov. Zákonnodarca by mal dôkladne posúdiť nevyhnutnosť navrhovaného systému a overiť, či zverejnenie presahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného cieľa verejného záujmu a či neexistujú menej reštriktívne opatrenia na dosiahnutie toho istého cieľa. Vzhľadom na výsledok tohto testu primeranosti by sa povinné zverejnenie v každom prípade malo podporiť primeranými ochrannými opatreniami s cieľom zabezpečiť dodržanie prezumpcie nevinoty, právo dotknutých osôb vzniesť námietky, bezpečnosť/presnosť údajov a ich vymazanie po uplynutí primeranej lehoty.

2.6. Oznamovanie porušení

66. Predmetom článku 77 navrhovanej smernice je mechanizmus hlásenia porušení, známy ako mechanizmy oznamovania. Hoci tieto systémy môžu slúžiť ako účinný nástroj na dodržiavanie predpisov, z hľadiska ochrany údajov vzbudzujú závažné obavy.⁽³³⁾ Európsky dozorný úradník pre ochranu

⁽²⁸⁾ Vnútroštátne orgány môžu posúdiť napríklad tieto opatrenia: odložiť zverejnenie až do odmietnutia odvolania alebo, ako sa navrhuje v správe o posúdení vplyvu, jasne uviesť, že proti rozhodnutiu je stále možné podať odvolanie a že osoba sa považuje za nevinnú, až kým rozhodnutie nenadobudne konečnú platnosť, zverejniť opravu v prípadoch, keď súd zrušil rozhodnutie.

⁽²⁹⁾ Pozri stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 10. apríla 2007 k návrhu nariadenia Rady o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ C 134, 16.6.2007, s. 1).

⁽³⁰⁾ Pozri v tejto súvislosti dokument, ktorý uverejnil taliansky orgán pre ochranu údajov, s názvom Osobné údaje, ktoré sú takisto uvedené v záznamoch a dokumentoch orgánov verejnej správy: usmernenia na ich spracovanie verejnými orgánmi v súvislosti s komunikáciou a šírením na internete (Personal Data As Also Contained in Records and Documents by Public Administrative Bodies: Guidelines for Their Processing by Public Bodies in Connection with Web-Based Communication and Dissemination), dostupný na webovej stránke talianskeho orgánu pre ochranu údajov <http://www.garanteprivacy.it/garante/doc.jsp?ID=1803707>

⁽³¹⁾ Tieto úvahy sa takisto týkajú všeobecnejšieho práva byť zabudnutý, o ktorého začlenení do nového legislatívneho rámca na ochranu osobných údajov sa diskutuje.

⁽³²⁾ Tieto opatrenia a ochranné opatrenia môžu obsahovať napríklad vylúčenie indexácie údajov prostredníctvom vonkajších vyhľadávacích zariadení.

⁽³³⁾ Pracovná skupina na ochranu údajov zriadená podľa článku 29 uverejnila v roku 2006 stanovisko o aspektoch súvisiacich s ochranou údajov pri tomto jave: Stanovisko 1/2006 k problematike uplatňovania noriem EÚ o ochrane údajov na vnútorné mechanizmy oznamovania podozrení z nekalého konania (whistleblowing) v oblasti účtovníctva, vnútorných účtovných kontrol, auditu, boja proti úplatkárstvu a trestnej činnosti v bankovom a finančnom sektore (stanovisko pracovnej skupiny k oznamovaniu). Stanovisko je k dispozícii na webovej stránke pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

údajov víta skutočnosť, že navrhovaná smernica obsahuje osobitné ochranné opatrenia, ktoré sa budú ďalej rozvíjať na vnútroštátnej úrovni a ktoré sa týkajú ochrany osôb oznamujúcich podozrenie z porušenia a všeobecnejšie ochrany osobných údajov. V posúdení vplyvu sa uvádzajú mechanizmy oznamovania ako súčasť možnosti zavedenia sankcií do posúdenia základných práv⁽³⁴⁾ a upriamuje sa pozornosť na nevyhnutnosť zaviesť právne predpisy s cieľom dodržiavať zásady ochrany údajov a kritériá určené orgánmi pre ochranu údajov. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov si uvedomuje skutočnosť, že smernica len stanovuje hlavné prvky systému, ktorý budú členské štáty vykonávať. Rád by však upriamil pozornosť na uvedené dodatočné body.

67. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôrazňuje, ako v prípade iných stanovísk⁽³⁵⁾, že je potrebné zaviesť osobitný odkaz na nevyhnutnosť dodržiavať dôvernosť identity oznamovateľov a informátorov. Európsky dozorný úradník zdôrazňuje, že postavenie oznamovateľov je citlivé. Osoby, ktoré poskytujú takéto informácie, by mali mať záruky, že ich identita sa zachová v tajnosti, najmä pred osobou, ktorej údajný priestupok oznamujú⁽³⁶⁾. Dôvernosť identity oznamovateľov by mala byť zaručená vo všetkých fázach postupu, pokiaľ to nie je v rozpore s vnútroštátnymi predpismi upravujúcimi súdne postupy. Odhalenie identity oznamovateľa môže byť nevyhnutné v súvislosti s ďalším vyšetrovaním alebo následným súdnym konaním začatým na základe vyšetrovania (vrátane prípadu, keď sa dokázalo, že o príslušnej osobe falošne vypovedali so zlým úmyslom)⁽³⁷⁾. Vzhľadom na uvedené skutočnosti európsky dozorný úradník pre ochranu údajov odporúča začleniť do písmena b) v článku 77 ods. 1 toto ustanovenie: „vo všetkých fázach postupu by sa mala zaručiť identita týchto osôb, pokiaľ ich odhalenie nie je nevyhnutné podľa vnútroštátnych právnych predpisov v súvislosti s ďalším vyšetrovaním alebo následnými súdnymi konaniami“.
68. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov okrem toho zdôrazňuje význam vytvorenia primeraných pravidiel s cieľom zabezpečiť právo prístupu obvinených osôb, ktoré úzko súvisia s právami na obhajobu⁽³⁸⁾. Postupy prijímania správ a následných opatrení uvedené v článku 77 ods. 1 písm. a) by mali zabezpečiť, aby sa primerane dodržiavali práva na obhajobu obvinených osôb, ako aj právo na získanie informácií, právo na prístup k vyšetrovacím spisom a na prezumpciu nevinu, a aby sa obmedzili len v nevyhnutnom rozsahu⁽³⁹⁾. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov v tejto súvislosti navrhuje pridať do navrhovanej smernice ustanovenie článku 29 písm. d) návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom, v ktorom sa vyžaduje, aby členské štáty zaviedli „vhodné postupy na zabezpečenie práva obvineného na obhajobu a vypočutie pred prijatím rozhodnutia o ňom a práva na účinné súdne opravné prostriedky proti rozhodnutiu alebo opatreniu, ktoré sa ho týka“.
69. Nakoniec, pokiaľ ide o písm. c) článku 77 ods. 1, európsky dozorný úradník pre ochranu údajov víta, že toto ustanovenie stanovuje členským štátom povinnosť zabezpečiť ochranu osobných údajov osoby, ktorá oznámila porušenie, ako aj osoby, ktorá je za porušenie zodpovedná, v súlade so zásadami stanovenými v smernici 95/46/ES. Navrhuje však nahradiť znenie „so zásadami stanovenými v smernici“ znením „so smernicou“ s cieľom zabezpečiť, aby odkaz na smernicu bol úplnejší a záväzný. Pokiaľ ide o nevyhnutnosť dodržiavať právne predpisy na ochranu údajov v rámci praktického vykonávania týchto systémov, európsky dozorný úradník pre ochranu údajov by rád zdôraznil najmä odporúčania pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29, uvedené v jej stanovisku z roku 2006 k mechanizmom

⁽³⁴⁾ Pozri Posúdenie vplyvu, s. 137 – 138: „So zavedením tzv. mechanizmov oznamovania sa spájajú otázky týkajúce sa ochrany osobných údajov (článok 8 charty a článok 16 ZFEÚ) a prezumpcie nevinu a práva na obhajobu (článok 48 charty EÚ). Preto je potrebné, aby každé vykonávanie systému informátorstva spĺňalo a začleňovalo zásady ochrany údajov a kritériá stanovené európskymi orgánmi pre ochranu údajov a aby zabezpečilo ochranné opatrenia v súlade s Chartou základných práv.“

⁽³⁵⁾ Pozri napríklad stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 15 apríla 2011 týkajúce sa rozpočtových pravidiel, ktoré sa vzťahujú na ročný rozpočet Únie a stanovisko z 1 júna 2011 týkajúce sa vyšetrovaní vykonávaných úradom OLAF, obidva dokumenty dostupné na: <http://www.edps.europa.eu>

⁽³⁶⁾ Význam udržania identity oznamovateľa v tajnosti už európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôraznil v liste európskemu ombudsmanovi z 30. júla 2010 vo veci 2010-0458, ktorý je možné nájsť na webovej stránke európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (www.edps.europa.eu). Pozri takisto stanoviská európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov z 23. júna 2006 o vnútorných vyšetrovaniach úradu OLAF (vec 2005-0418) a zo 4. októbra 2007 o vonkajších vyšetrovaniach úradu OLAF (veci 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72).

⁽³⁷⁾ Pozri stanovisko z 15. apríla 2011 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na ročný rozpočet Únie, dostupné na stránke: <http://www.edps.europa.eu>

⁽³⁸⁾ Pozri v tejto súvislosti usmernenia európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov, týkajúce sa spracovania osobných údajov európskymi inštitúciami a orgánmi v rámci administratívnych vyšetrovaní a disciplinárnych konaní (Guidelines concerning the processing of personal data in administrative inquiries and disciplinary proceedings by European institutions and bodies), v ktorých sa zdôrazňuje úzky vzťah medzi právom dotknutých osôb na prístup k údajom a právom obvinenej osoby na obhajobu (pozri s. 8 a 9). http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Guidelines/10-04-23_Guidelines_inquiries_EN.pdf

⁽³⁹⁾ Pozri stanovisko pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 k oznamovaniu, s. 13 – 14.

oznamovania. Okrem toho príslušné subjekty by pri vykonávaní vnútroštátnych systémov mali brať do úvahy nevyhnutnosť dodržiavať primeranosť prostredníctvom obmedzenia, pokiaľ je to možné, kategórií osôb, ktoré majú právo oznamovať porušenia, kategórií osôb, ktoré môžu byť obvinené z porušenia, a porušení, z ktorých môžu byť tieto osoby obvinené; nevyhnutnosť podporovať identifikované a utajené oznámenia na rozdiel od anonymných oznámení; nevyhnutnosť stanoviť odhalenie identity oznamovateľov v prípadoch, keď oznamovatelia poskytli vyhlásenia so zlým úmyslom; a nevyhnutnosť dodržiavať prísne lehoty uchovávanía údajov.

2.7. Spolupráca medzi príslušnými orgánmi členských štátov a ESMA

2.7.1. Spolupráca v rámci navrhovanej smernice

70. V článku 83 sa stanovuje, že príslušné orgány členských štátov musia navzájom spolupracovať, a takisto musia spolupracovať s ESMA. Konkrétne článok 83 ods. 5 stanovuje príslušným orgánom povinnosť oznámiť ESMA a ostatným príslušným orgánom podrobnosti a) o každej žiadosti predloženej každej osobe, ktorá poskytla informácie, o prijatie krokov na zmenšenie pozície alebo expozície (podľa článku 72 ods. 1 písm. f)) a b) o každom obmedzení schopnosti osôb uzavrieť zmluvu o komoditnom deriváte (podľa článku 72 ods. 1 písm. g)). Oznámenie obsahuje podrobnosti o totožnosti osoby, ktorej sú uvedené opatrenia určené, ako aj o rozsahu obmedzení, type príslušných finančných nástrojov a iné informácie.
71. Navyše sa stanovuje, že príslušný orgán členského štátu, ktorému sa doručuje uvedené oznámenie, „môže prijať opatrenia v súlade s článkom 72 ods. 1 písm. f) alebo g), pokiaľ sa presvedčí, že toto opatrenie je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa iného príslušného orgánu“. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov by rád zdôraznil, že tento druh rozhodnutia, ktorý prijímajú príslušné orgány, sa môže vykladať ako spĺňajúci kritériá „automatizovaného individuálneho rozhodnutia“, ako sa uvádza v článku 15 smernice 95/46/ES: tento výklad je podporený skutočnosťou, že článok 72 stanovuje prijímajúcemu príslušnému orgánu povinnosť presvedčiť sa, že príslušné opatrenie môže dosiahnuť cieľ iného príslušného orgánu. Príslušný orgán členského štátu, ktorému sa doručuje oznámenie, preto nemá osobitnú povinnosť vykonať nezávislú analýzu okolností prípadu – ani na základe osobných údajov subjektu – s cieľom vydať opatrenie, ktoré obmedzuje jeho práva. V článku 15 smernice 95/46/ES sa stanovuje, že každá osoba by mala mať právo nebyť závislá od rozhodnutia, ktoré spôsobuje právne účinky týkajúce sa tejto osoby alebo ktoré na ňu významne vplyva a ktoré je založené výhradne na automatizovanom spracovávaní údajov určených na zhodnotenie určitých osobných aspektov, ktoré sa jej týkajú, ako je jej výkonnosť v práci, dôveryhodnosť, spoľahlivosť a iné. V súvislosti so skúmaným kontextom je dôležitý článok 15 ods. 2 smernice 95/46/ES: stanovuje, že osoba sa môže podrobiť rozhodnutiu takého druhu, ako bolo uvedené predtým, ak je toto rozhodnutie „oprávnené podľa zákona“, ktorý tiež stanovuje opatrenia na zabezpečenie legitímnych záujmov osoby pracujúcej s údajmi. Vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa vykonáva táto smernica, by predstavovali právny základ výnimky z článku 15 ods. 2 smernice 95/46/ES, nie sú však zavedené nijaké osobitné opatrenia na ochranu legitímnych záujmov osôb pracujúcich s údajmi.
72. Zdá sa, že text navrhovanej smernice zavádza možnosť automatizovaného rozhodnutia, ktoré vplyva na schopnosť orgánu uzatvárať zmluvy, ktorý má sídlo v členskom štáte inom ako členský štát, v ktorom sa sankcia pôvodne uplatnila. Vzhľadom na účinky, ktoré môže mať uvedené rozhodnutie na práva osôb, ktoré sa profesionálne zúčastňujú na investičných činnostiach, európsky dozorný úradník pre ochranu údajov zdôrazňuje, že v texte by sa mal osobitne uviesť odkaz na právo vzniesť námietky proti automatizovanému individuálnemu rozhodnutiu podľa článku 15 smernice 95/46/ES. Mali by sa výslovne uviesť ochranné opatrenia s cieľom zaručiť, aby dotknuté osoby boli informované o prenose a existencii konania, ktoré začal prijímajúci príslušný orgán s cieľom prijať uvedené rozhodnutie, aby mohli účinne vykonávať právo vzniesť námietky.

2.7.2. Spolupráca v rámci navrhovaného nariadenia

73. V článku 34 ods. 2 nariadenia sa stanovuje, že po prijatí oznámenia o akomkoľvek opatrení podľa článku 83 ods. 5 smernice orgán ESMA zaznamená toto opatrenie a dôvody jeho prijatia a na svojej webovej stránke vedie a zverejňuje databázu obsahujúcu súhrn platných opatrení v súvislosti s opatreniami podľa článku 72 ods. 1 písm. f) a g) smernice „vrátane podrobných údajov o príslušnej osobe alebo príslušnej triede osôb“.
74. Uvedené zverejnenie predstavuje činnosť ďalšieho spracovania, ktorá zahŕňa osobné údaje. V tomto prípade sa uplatňujú rovnaké pripomienky, aké boli vznesené v súvislosti so zverejnením sankcií uvedených v kapitole 2.5. Zdá sa, že posúdenie vplyvu neobsahuje hodnotenie vplyvu tohto druhu zverejnenia na internete na základné práva. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov preto nabáda zákonodarcu, aby uvažoval o skutočnej nevyhnutnosti a primeranosti tohto opatrenia.

2.8. Výmena informácií s tretími krajinami

75. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov berie na vedomie, že v článku 92 navrhovanej smernice sa uvádza odkaz na smernicu 95/46/ES, najmä na kapitolu IV, a na nariadenie (ES) č. 45/2001.
76. Vzhľadom na riziká súvisiace s uvedenými prenosmi však európsky dozorný úradník pre ochranu údajov odporúča pridať osobitné ochranné opatrenia, ako napríklad posúdenie v jednotlivých prípadoch, zabezpečenie nevyhnutnosti prenosu, požiadavku predchádzajúceho výslovného povolenia príslušného orgánu na ďalší prenos údajov do tretej krajiny a treťou krajinou a existenciu primeranej úrovne ochrany osobných údajov v tretej krajine, ktorá prijíma osobné údaje.
77. Dobrý príklad takéhoto ustanovenia obsahujúceho primerané ochranné opatrenia sa nachádza v článku 23 návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom ⁽⁴⁰⁾.

3. ZÁVERY

78. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov odporúča:
- vložiť do návrhov samostatné ustanovenie v tomto znení: „Pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov, ktoré vykonávajú členské štáty v rámci tohto nariadenia, príslušné orgány uplatňujú ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES. Pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov, ktoré vykonáva ESMA v rámci tohto nariadenia, ESMA dodržiava ustanovenia nariadenia (ES) č. 45/2001“;
  - uviesť v článku 22 navrhovaného nariadenia namiesto minimálnej päťročnej lehoty uchovávanía údajov maximálnu lehotu uchovávanía údajov,
  - určiť v článku 16 ods. 7 navrhovanej smernice i) účel zaznamenávania telefonickéj konverzácie a elektronickej komunikácie a ii) na ktorý druh telefonickéj konverzácie a elektronickej komunikácie sa odkazuje, ako aj kategórie údajov súvisiace s konverzáciou a komunikáciou, ktoré sa budú zaznamenávať,
  - spresniť v článku 71 ods. 2 písm. c) navrhovanej smernice, že vyšetrovacía právomoc sa obmedzuje na priestory investičných spoločností a nezahŕňa súkromné priestory,
  - zaviesť do článku 71 ods. 2 písm. d) týkajúceho sa právomoci požadovať telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov predchádzajúce povolenie súdneho orgánu ako všeobecnú požiadavku a požiadavku na formálne rozhodnutie, v ktorom sa uvedie: i) právny základ, ii) účel žiadosti, iii) o ktoré informácie sa žiada, iv) lehota na poskytnutie informácií a v) právo adresáta predložiť rozhodnutie Súdnemu dvoru na preskúmanie,
  - spresniť, na ktoré telefonické záznamy a záznamy prenosu údajov sa odkazuje v článku 71 ods. 2 písm. d),
  - vzhľadom na pochybnosti uvedené v súčasnom stanovisku posúdiť nevyhnutnosť a primeranosť navrhovaného systému povinného zverejnenia sankcií. Vzhľadom na výsledok testu nevyhnutnosti a primeranosti v každom prípade stanoviť primerané ochranné opatrenia s cieľom zabezpečiť dodržiavanie prezumpcie nevinu, práva dotknutých osôb vzniesť námietky, bezpečnosť/presnosť údajov a ich vymazanie po uplynutí primeranej lehoty,

⁽⁴⁰⁾ V článku 23 návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom [COM(2011) 651] sa stanovuje:

„1. Príslušný orgán členského štátu môže postúpiť osobné údaje tretej krajine za predpokladu, že sú splnené požiadavky smernice 95/46/ES, najmä články 25 alebo 26, a to len v jednotlivých prípadoch. Príslušný orgán členského štátu zabezpečí, aby bol prenos nevyhnutný na účely tohto nariadenia. Príslušný orgán zabezpečí, aby tretia krajina nepostúpila údaje ďalšej tretej krajine, pokiaľ nebol poskytnutý výslovný písomný súhlas a nie sú splnené podmienky stanovené príslušným orgánom daného členského štátu. Osobné údaje sa môžu postúpiť len tretej krajine, ktorá poskytuje primeranú úroveň ochrany osobných údajov.

2. Príslušný orgán členského štátu poskytuje informácie, ktoré dostal od príslušného orgánu inej krajiny, príslušnému orgánu tretej krajiny iba vtedy, keď príslušný orgán dotknutého členského štátu získal výslovný súhlas príslušného orgánu, od ktorého informácie dostal, a tieto informácie sa podľa potreby poskytujú výlučne na účely, na ktoré tento príslušný orgán udelil svoj súhlas.

3. Keď sa v dohode o spolupráci ustanovuje výmena osobných údajov, musí byť v súlade so smernicou 95/46/ES.“

- so zreteľom na článok 77 ods. 1: i) začleniť do textu písmena b) ustanovenie, v ktorom sa uvedie: „vo všetkých fázach postupu by sa mala zaručiť identita týchto osôb, pokiaľ ich odhalenie nie je nevyhnutné podľa vnútroštátnych právnych predpisov v súvislosti s ďalším vyšetrovaním alebo následnými súdnymi konaniami“; ii) pridať písmeno d), podľa ktorého členské štáty musia zaviesť „vhodné postupy na zabezpečenie práva obvineného na obhajobu a vypočutie pred prijatím rozhodnutia o ňom a práva na účinné súdne opravné prostriedky proti rozhodnutiu alebo opatreniu, ktoré sa ho týka“; iii) nahradiť v ustanovení písmena c) spojenie „so zásadami stanovenými v smernici“ výrazom „so smernicou“.

V Bruseli 10. februára 2012

Giovanni BUTTARELLI
Asistent európskeho dozorného úradníka pre
ochranu údajov
